

Ознакою розвитку мережевої взаємодії в організації профільного навчання є динаміка структури, її зовнішніх та внутрішніх компонентів, які беруть участь в цьому процесі, властивості мережевої взаємодії (щільність, конгруентність, доступність) розширення форм реалізації змісту, підвищення відповідальності за результати прийняття рішень та ін.).

Отже, в умовах інтенсивного розвитку науки, мережева теорія як складна система поглядів на функціонування та розвиток соціальних активних систем є одним із інноваційних напрямів в сучасній педагогіці.

На наш погляд, це обумовлено тим, що мережева теорія дозволяє виходити за межі функціонування традиційних соціальних структур і доводить переваги динамічних взаємодій, що розширюються і входять за межі одного закладу, описує властивості цього процесу, що використовується в галузі освіти .

Мережева взаємодія дає можливості розвивати зв'язки різних рівнів, починаючи від ситуативного до комплементарного, представляючи динаміку міжособистісних відносин і розвиваючи освітній простір. З іншого боку особливою відмінністю мережевої теорії є цільова спрямованість і концептуальна цілісність, що сприяють не лише поглибленню змісту взаємодії, а й підвищенню відповідальності за результати діяльності кожного із учасників, посиленню значущості їхніх ролей в архітектурі освітньої мережі.

МОДЕРНІЗАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В ОСВІТІ

М. О. Топузов, канд. екон. наук

У процесі дослідження з'ясовано, що нині змінюється сутність і роль управлінської системи в освіті, особливо під впливом універсуму – нової інформаційної економіки, що знаменує транснаціональну відкритість, мобільність, комунікативність та гнучкість реагування на виклики інформаційного суспільства.

Зміст трансформаційних процесів у соціумі, освіті та економіці переважно визначається закономірностями становлення інформаційного суспільства. Найважливіші складові інформаційного суспільства пов'язані саме з підвищенням ролі інформаційних процесів, інформатизації, комп'ютеризації, розширенням сфери застосування інформаційних, мережевих, хмарних технологій у різних сферах людської життєдіяльності, зокрема управлінської, громадської, освітньої, економічної та ін. Визначальною особливістю сучасного суспільства стає зміна статусу інформації, перетворення її на основну цінність у професійній та іншій діяльності людей. Шлях інформації до споживача (збирання даних, переробка та збереження, зрештою передача інформації) безпосередньо пов'язаний з процесом управління. Інформаційні технології виступають як засобами обміну інформацією та її смисловим значенням між суб'єктами, дозволяють оптимізувати інформаційні процеси, починаючи від підготовки інформаційної продукції і завершуючи моделюванням та прогнозуванням соціально-економічних механізмів і процесів інформатизації.

Як висновок, динаміка розвитку економічної галузі засвідчує насамперед інформаційне ускладнення її підсистем і секторів, тобто інтелектуальна інтерпретація стає визначальним чинником у її розвитку. Викладене вище дозволяє виокремити *функціональну й інтелектуальну* інформацію як вагомі у змісті сучасних економічних інновацій та економіко-організаційного механізму інформатизації в сфері ЗСО. Оскільки інновації детермінують подальший поступ виробництва, на сучасному етапі розвитку інформаційних технологій саме організаційно-економічний механізм інформатизації не лише уможлиблює прийняття об'єктивних управлінських рішень, але й дозволяє спрогнозувати подальший поступ освітньої й економічної систем на засадах інформатизації.

Сучасні концепції інтерпретують інформаційне суспільство на основі аналізу конкретних пропозицій ринку, інформаційної індустрії, споживачів послуг та детермінують спрямування подальшої державної політики на максимальну координацію дій задля розроблення й подальшого використання у всіх сферах життєдіяльності людини, і насамперед в освіті, новітніх інформаційних технологій, економічно-організаційних механізмів інформатизації та інформаційно-економічної діяльності задля економічного та соціального зростання якості життя та розквіту країни.

Зміст організаційно-економічного механізму інформатизації освіти визначається як професійно цілеспрямоване, економічно ефективне внесення змін і доповнень (новацій) в освітній простір, що дозволить оптимізувати планування освітнього процесу, більш ефективно управляти інформаційно-освітніми ресурсами, здійснювати моніторинг освітнього процесу й забезпечувати систематичний контроль за його якістю; оптимізувати розроблення, вдосконалення й упровадження навчально-предметного, методично-засобового й управлінсько-технологічного різновидів змісту освіти.

Організаційно-економічний механізм інформатизації освіти має складну структуру, елементи якої динамічно взаємодіють в просторі та часі, постійно нарощуючи якість. Основними конструктами якого визначено: новітні інформаційні технології, віртуальні мережі, віртуальні засоби навчання, «хмарні» ресурси, «хмарні» сервіси, сучасні засоби телекомунікацій, технології дистанційного навчання, різноманітні технічні засоби, в тому числі й комп'ютерні, інформаційно орієнтоване нове програмне забезпечення тощо.

Динаміка сучасної інформаційної технології суттєво розширює дискурс управління технологічними і соціальними процесами.

ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ МОДЕЛІ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ГРОМАДСЬКО АКТИВНОЇ ШКОЛИ

О. М. Онаць, канд. пед. наук

Відповідно до завдання дослідження у 2017 році здійснювалося впровадження концептуальної прогностичної моделі державно-громадського управління ГАШ та забезпечувався науково-методичний супровід. Теоретично обґрунтовано складники